نگاه

دنیا حیدری

فاجعه انتخاب‌های نادرست

اشتباهات داوری، سال‌هاست که صدای تیم‌ها را درآورده و حاشیه‌های بسیاری را به دنبال داشته، اشتباهاتی که به نظر می‌رسد آقایان مسئول با برگزاری جلسات هم‌اندیشی درصدد حل و فصل آن هستند. جلساتی که اگرچه می‌تواند از لحاظ آموزشی فواید زیادی داشته باشد، اما بدون شک نمی‌تواند تأثیر زیادی در کم شدن اشتباهات داوری داشته باشد وقتی مشکل از جای دیگری است!

مشکل اصلی، پروسه نادرست انتخاب داوران است. مسئله‌ای که طی سال‌های اخیر بدون هیچ نظارت جدی‌ای باعث بروز مشکلات فراوان و زیر سؤال رفتن داوری ایران شده، به طوری که تصور می‌شود داورانی چون ترکی یا فغانی یک استثنا و تکرار نشدنی هستند. البته نمی‌توان در استثنا بودن امثال فغانی شک و شبهه‌ای داشت، اما دلیل اصلی عدم تکرار چنین داوران مطرحی نگاه نادرست آقایانی است که سدی نفوذناپذیر برابر استعدادهای داوری ایجاد کردند. در واقع مشکل را باید جایی دیگر جست‌وجو کرد، جایی که داوران نه براساس توانایی‌های فردی و موفقیت آنها در تست‌های آمادگی که براساس رابطه‌ها و لابی‌ها گزینش می‌شوند و گاه حتی برای حضور در لیست داوران زحمت حضور در تست‌های پیش از فصل را نیز به خود نمی‌دهند و تنها با یک تلفن و البته خدماتی که پیشتر ارائه کرده‌اند، حضورشان را در لیست داوران تضمین می‌کنند. حضوری که نه فقط به اشتباهات فاجعه‌آمیز داوری در مسابقات منجر می‌شود که مانع از حضور داوران توانا و شکوفایی استعدادها می‌شود و اجازه نمی‌دهد که امثال فغانی‌ها فرصتی برای خودنمایی داشته باشند. داوری ایران پتانسیل بالایی دارد، اما این پتانسیل سال‌هاست که با مانع بزرگی به نام لابی‌گری مواجه شده و نتوانسته آنطور که باید و شاید رشد کند. به همین دلیل هم هست که وقتی داوری چون فغانی می‌تواند با گذر از موانع (به سختی) خود را به رتبه‌های بالا برساند، تصور می‌کنیم که باید سال‌های‌سال برای تکرار چنین استعدادی صبر کنیم. حال آنکه داوری ایران مملو از استعدادهایی چون فغانی است. استعدادهایی که البته پشت سد لابی‌ها می‌مانند تا شاهد سوت‌های فاجعه‌آمیز و اشتباهات جبران‌ناپذیری باشیم.

فوتبال

شمیم رضوان

جلسه هم‌اندیشی در غیاب مسئولان

نشستی برای حل معضل داوری

اشتباهات داوری و حاشیه‌هایی که سوت‌های اشتباه در نیم‌فصل را به دنبال داشت، مسئولان فوتبال را بر آن داشت تا با برگزاری نشستی تحت عنوان جلسه هم‌اندیشی مسئولان داوری و سازمان لیگ با مربیان و دست‌اندرکاران باشگاه‌های لیگ برتری، گامی در راستای اصلاح این اشتباهات بردارند.

■ غیبت مسئولان!

آکادمی ملی فوتبال روز گذشته میزبان این جلسه بود. جلسه‌ای که البته مهدی تاج رئیس فدراسیون فوتبال و بهاروند رئیس سازمان لیگ غایبان بزرگ آن بودند و در واقع در غیاب تاج و بهاروند با مدیریت فریدون اصفهانیان (رئیس کمیته داوران) و رفیعی (رئیس دپارتمان داوری) برگزار شد. البته سرمربی سپاهان هم در این جلسه حضور نداشت، اما در جایی که رئیس فدراسیون و رئیس سازمان لیگ به بهانه حضور در جلساتی دیگر غایب بودند، نبودن قلعه‌نویی هم خیلی به چشم نیامد!

■ انداختن توپ به زمین تیم‌ها

قرار بر هم‌اندیشی برای حل و فصل مشکلات داوری و چالش‌های ناشی از آن بود، اما اصفهانیان با نمایش دادن گل اول ژاپن به ایران و همچنین پنالتی ساموراییها در خلال جام ملت‌ها به تیم ملی سعی داشت تا به برهم خوردن تمرکز بازیکنان در پی اعتراض به داوری تأکید و اینگونه القا کند که اتفاق رخ داده در تیم ملی نتیجه رفتارهایی است که این بازیکنان در رقابت‌های لیگ انجام می‌دهند. رفعتی نیز با اشاره به رفتارهای نابهنجار برخی تماشاگرنماها و توهین‌هایی که در پیچ‌ها و سایت‌های مختلف به داوران می‌کنند، سعی داشت توپ را به زمین تیم‌ها و بازیکنان بیندازد که البته با اعتراض‌های متعدد مربیان حاضر در جلسه مواجه شد.

■ اعتراض به عدم برخوردهای قاطع

البته نمی‌توان از رفتار غیرحرفه‌ای برخی مربیان و بازیکنان به سادگی گذشت. رفتارهایی که می‌تواند در تشدید جوی که علیه داوری وجود دارد، نقش مؤثری داشته باشد و قضاوت داوران را تحت تأثیر قرار دهد. با وجود این، مشکلات داوری فوتبال مسئله‌ای دوسویه است و نمی‌توان تمام تقصیرات آن را بر گردن رفتارهای مربیان و بازیکنان و حتی تماشاگران انداخت. در واقع همانطور که یکی از مربیان سپاهان که به جای قلعه‌نویی در این نشست حضور داشت، گفت عدم برخورد قاطع کمیته داوران با داوران خاطی است که می‌تواند به مشکلات دامن بزند و آنها را چند برابر کند: «رفتار مسئولان داوری در قبال اشتباهات داوران دوگانه است. گاهی اوقات یک داور جوان با یک اشتباه خانه‌نشین می‌شود، اما داوران بزرگ‌تر شامل چنین تنبیهی نمی‌شوند.»

مجید جلالی هم در راستای همین اعتراض، خواستار برطرف شدن باورهای تبعیض‌آمیز شد. فرکی هم معتقد بود که برخی داوران با شلوغ‌کاری به دنبال گرفتن امتیاز هستند و مسئولان باید به جای حرف زدن با عمل به واقعیت درصدد کمک به فوتبال باشند. برخی مربیان چون مرزبان هم تأکید داشتند که رفتار و گفتار چند داور در زمین مسابقه با بازیکنان و در کنار زمین با مربیان بسیار نامناسب است و تغییری نیز در این رفتارها و گفتارهای نادرست دیده نمی‌شود و آنها با برخوردهای دیکتاتورمآبانه می‌گویند که چون ما اینجا هستیم، هیچ کس دیگری حق حرف زدن ندارد و همین مسئله باعث عدم اجرا و رعایت عدالت می‌شود.

■ یک جلسه معجزه نمی‌کند

اگرچه جلسه هم‌اندیشی بیشتر به جلسه‌ای برای بیان اعتراض‌ها و دلخوری‌ها شباهت داشت، اما برخی مانند قنبرپور، سرپرست پرسپولیس نیز بر این باور بودند که برگزاری این نشست‌ها باید تداوم داشته باشد تا شاهد هماهنگی بین داوران و مربیان بود، چراکه با ادامه‌دار بودن این جلسات و تکرار مسائل آموزشی است که می‌توان زمینه را برای برگزاری بازی‌های سالم و بدون تنش فراهم کرد و با برگزاری یک جلسه نمی‌توان انتظار معجزه یا حل و فصل شدن تمام و کمال مشکلات داوری و حاشیه‌های ناشی از آن را داشت.

گزارش

سعید احمدیان

نگاهی به دوقطبی ورزش بر سر پاداش یک میلیون دلاری به فوتبال با وجود حذف از جام ملت‌ها

چگونه وزارت ورزش تیشه به وحدت ورزش زد

ایرنا

پاداش یک‌میلیون دلاری وزارت ورزش به فوتبالی‌ها وحدت جامعه ورزش را خدشه‌دار کرده است. یک پاداش عجیب و واکنش‌هایی که همچنان ادامه دارد. پاداش یک میلیون دلاری وزارت ورزش به ملی‌پوشان فوتبال با وجود حذف از جام ملت‌ها همچنان خبرساز است. وزارت ورزش سکوت کرده و پاسخی نمی‌دهد، اما آن‌سو قهرمانان رشته‌های مختلف که در این سال‌ها طعم تبعیض را با تمام وجودشان چشیده‌اند، مسعود سلطانی‌فر را مورد انتقاد قرار می‌دهند که چرا در شرایطی که رشته‌های منهای فوتبالی و قهرمانان المپیکی با کمترین بودجه‌ها حمایت می‌شوند، آن‌سو برای فوتبال پول‌پاشی می‌کنند. انتقادهایی که سبب شده دوباره در ورزش ایران یک دوقطبی شکل بگیرد. اگر در زمان جام ملت‌ها، هواداران پرسپولیس مقابل کی‌روش و تیم ملی بودند، این‌بار قهرمانان المپیکی و منهای فوتبالی روبه‌روی ملی‌پوشان فوتبال ایستاده‌اند، دوقطبی‌ای که مانند جام ملت‌ها دود آن به چشم ورزش می‌رود!

■ قهرمانان پشت بهداد در آمدند

بهداد سلیمی بود که چراغ اول را روشن کرد، وقتی خبر پاداش یک میلیون دلاری برای تیمی که حذف شده، تأیید شد. قوی‌ترین مرد جهان نتوانست این پاداش تبعیض‌آمیز را مانند وزنه‌های چندصد کیلویی روی دوشش تحمل کند و با ادبیاتی تند به فوتبالی‌ها تاخت، البته خیلی‌ها استوری توهین‌آمیز بهداد را نپسندیدند، اما در اصل موضوع کمتر قهرمانی بود که حرف بهداد را رد کند. چند ملی‌پوش فوتبال هم با انتشار پستی مشترک که غلط املایی کلمه ارز در آن به چشم می‌خورد، سعی کردند پاسخ بهداد را بدهند، اما هر روز که می‌گذرد قهرمانان بیشتری پشت قوی‌ترین مرد جهان درمی‌آیند.

برخی از ورزشکاران همچون قهرمانان کشتی مثل حمید سوریان، احسان لشگری، حسن رنگرز وحسین توکلی، بهادر مولایی، نواب نصیرشلال و رسول تقیان قهرمانان وزنه‌برداری، حسین کیهانی قهرمان دوی ۳ هزار متر با مانع بازی‌های آسیایی و امیر مهدی‌زاده قهرمان کاراته به حمایت از بهداد سلیمی پرداختند و به کسب عنوان‌ها و قهرمانی‌های به دست آمده توسط سلیمی اشاره کردند.

صمد نیکخواه‌بهرامی، کاپیتان تیم ملی بسکتبال هم دیروز به رادیو تهران گفت: «با وجود توجه ۹۵ درصدی مسئولان به فوتبال، افتخارات این رشته شاید ۵ درصد باشد. به نظرم عادلانه‌تر این است که مسئولان یک برنامه منظم‌تری داشته باشند. فوتبال از بحث ورزش خارج است و سیاسی دنبال می‌شود و توجهاتی که به آن می‌شود قطعاً بیشتر از رشته‌های دیگر است، اما توجهاتی که به بهداد سلیمی و امثال او شده قابل قبول نیست. نمی‌گوییم به اندازه فوتبال توجه شود، اما حداقل شبیه فوتبال باشد. اگر این امکاناتی که برای فوتبال وجود دارد، در رشته‌های دیگر هم وجود داشته باشد، درصد مدال‌آوری تغییر خواهد کرد و قطعاً بیشتر خواهد شد.»

در حالی فوتبالی‌ها به خاطر مقامی که کسب نکرده‌اند، پاداش میلیون دلاری دریافت کرده‌اند که ملی‌پوشان فوتسال بانوان که اردیبهشت امسال برای دومین دوره متوالی قهرمان آسیا شدند، هنوز پاداش ناچیز ۲۲ میلیونی‌شان برای قهرمانی را نگرفته‌اند. فاطمه اعتدادی یکی از ملی‌پوشان فوتسال بانوان دیروز در این باره به خبرگزاری ایسنا اینطور توضیح داد: «در این مدت فقط صبر کردیم و الان هم منتظریم تا عید این پاداش را بدهند. اردیبهشت امسال قهرمان شدیم. آن موقع شرایط اقتصادی با الان کاملاً متفاوت بود و ۲۰ میلیون ارزش داشت، اما الان پراید ۴۰ میلیون تومان شده است. به نظرم در این مورد کوتاهی کردند، ولی قول دادند تا قبل عید پاداش‌ها را بدهند.»

■ مناقشه‌ای که خلاف مصالح ملی است

دوقطبی ایجاد شده بین فوتبالی‌ها و منهای فوتبالی‌ها سبب شده برخی ورزشی‌ها نیز در میانه این دوقطبی بایستند و تأکید کنند که ادامه این اختلافات به ضرر ورزش است. مانند رضا صالحی‌امیری، رئیس کمیته ملی المپیک که معتقد است این کینه‌ها باید جمع شود: «مناقشه میان قهرمانان خلاف مصالح ملی است. همه آنها افتخارآفرین هستند و نباید مسائلی فرعی مثل پاداش، زمینه کینه‌ورزی شود، چراکه این کار تخریب‌گر است.» کیانوش رستمی، قهرمان وزنه‌برداری جهان و المپیک هم با انتشار پستی در شبکه‌های اجتماعی نوشت: «من خاک پای تمام ورزشکارای ایران هستم، چه وزنه‌بردار چه فوتبالیست. چه قهرمان المپیک، چه لژیونر. داداشای بزرگم توی شرایط کنونی، مردم و مملکته ما بیشتر از هر چیز به شادی و همدلی نیاز داره. فرقی هم نمیکنه این شادی از گل سردار عزیز باشه یا به ضرب قهرمان المپیک بهداد سلیمی، هدف همه ما یکیه. جامعه‌ای که گذشت توش نباشه، عاقبت به خیر نمیشه. دست تک‌تکتون رو میبوسم و استدعا دارم به این تنش‌ها پایان بدیم.»

■ حرف کفاشیان دروغ از آب درآمد

واکنش‌ها به پاداش یک میلیون دلاری وزارت ورزش به ملی‌پوشان فوتبال در حالی است که علی کفاشیان، نایب‌رئیس فدراسیون فوتبال شنبه در ادعایی عجیب در پاسخ به اعتراض ورزشکاران سایر رشته‌ها گفته بود «فوتبال ۴۰ میلیون دلار درآمد داشته و یک ریال هم به کمک‌های دولتی احتیاج ندارد»، ادعایی که سبب شد دیروز محمدرضا داورزنی، معاون توسعه ورزش قهرمانی و حرفه‌ای وزارت ورزش با رد صحبت‌های کفاشیان، لیست کمک‌های وزارت به فوتبال را رسانه‌ای کند: «از ابتدای سال جاری، ۲۷ میلیارد تومان کمک و ۴/۵ میلیون دلار ارز به فوتبال پرداخت کرده‌ایم که بسیار بیشتر از تعهد ابتدای سال وزارتخانه بوده است.»

دستمان خالی است ولی کم نمی‌گذاریم

چهره

حامد قهرمانی

در روزهایی که بحث پرداخت پاداش میلیاردی به فوتبال بابت چند پیروزی بی‌اهمیت بسیار داغ است و باعث بروز حاشیه‌های زیادی شده، ورزشکارانی هستند که مثل همیشه بی‌سروصدا و با کمترین امکانات و توقع کارشان را انجام می‌دهند و مهم‌تر از همه اینکه کم نمی‌گذارند. ملی‌پوشان تیراندازی ایران از جمله این ورزشکاران هستند. مردان و زنانی که سال‌هاست همه می‌دانند با چه مشکلات ریز و درشتی دست به گریبانند و با ضعف‌های مفرط تدارکاتی به مصاف حریفان تا دندان مسلح جهانی خود می‌روند و سربلند از میادین مختلف بیرون می‌آیند. بچه‌های تیراندازی این روزها در حالی خود را برای حضور در دومین مسابقه جهانی کسب سهمیه المپیک آماده می‌کنند که حقوق نمی‌گیرند، فشنگ ندارند و خشک تمرین می‌کنند و خبری هم از پاداش‌هایی که قرار بود دریافت کنند، نیست. با این حال آنها ۲۰ روز دیگر راهی هندی می‌شوند تا برای ورزش ایران افتخار کسب کنند. گلنوش سبقت‌اللهی، ملی‌پوش تیراندازی کشورمان می‌گوید: «همه کشورها با تمام امکانات به این مسابقات می‌آیند و ما در سخت‌ترین شرایط، با این حال ما به هیچ‌وجه کم نمی‌گذاریم. با وجود تمام مشکلات وقتی نام کشورمان در میان باشد با تمام این مسائل می‌سازیم و تلاش خودمان را می‌کنیم. اجازه نمی‌دهیم دست‌های خالی‌مان مانع نتیجه‌گیری شود و در نهایت برای بالا بردن پرچم کشورمان تمام سعی‌مان را می‌کنیم.»

پدیده چابهاری در رادار کمیته ملی المپیک

بازتاب

ساسان شاید حتی تصورش را هم نمی‌کرد که پشتک‌وارو‌های پشت سرهمش اینگونه خبرساز و باعث شود تا رئیس کمیته ملی المپیک شخصاً پیگیر کار او باشد. همه چیز از یک ویدئو در فضای مجازی آغاز شد. نوجوانی در حیاط بعد از گلزنی، شادی خاص خودش را با پشتک‌وارو‌های متعدد به نمایش گذاشت. نوجوانی به نام ساسان پرکان که در کلاس سوم راهنمایی مدرسه شهید صدوقی چابهار درس می‌خواند. رضا صالحی‌امیری، رئیس کمیته ملی المپیک بعد از تماشای این ویدئو بلافاصله از فدراسیون ژیمناستیک می‌خواهد تا مشخصات این نوجوان را در اختیار او بگذارند. زهرا اینچه‌درگاهی، رئیس فدراسیون ژیمناستیک هم بلافاصله او را شناسایی و اعلام می‌کند که ساسان از نوجوانی تحت آموزش بوده و از ورزشکاران این رشته محسوب می‌شود، به همین دلیل خیلی خوب توانسته حرکات را اجرا کند. رئیس فدراسیون ژیمناستیک در این خصوص می‌گوید: «ساسان تنها یک نمونه از استعدادهای ناب موجود در کشور است و اگر خوب نگاه کنیم با استعدادهای زیادی روبه‌رو خواهیم شد. ما سعی داریم در دو طرح پایگاه مدرسه و کمپ‌های تمرینی این استعدادها را شناسایی و زیر نظر مربیان برجسته آموزش دهیم.» حرکت این نوجوان سیستانی، آن هم در استانی محروم حالا زبانزد خاص و عام شده و باید امیدوار بود که این توجه مقطعی نباشد و در روزهایی که ورزشکاران مدال‌آور بابت تبعیض‌ها از مسئولان ورزش گلایه‌مند هستند، روزنه امیدی به آینده باشد.

شیمیدر–پتروشیمی بازی بزرگ هفته بسکتبال

خبر

فریدون حسن

هفته چهاردهم رقابت‌های لیگ برتر بسکتبال عصر امروز در حالی برگزار می‌شود که بدون هیچ تردیدی تمام نگاه‌ها به سالن بسکتبال مجموعه ورزشی آزادی است، جایی که پتروشیمی صدرنشین مهمان شیمیدر رده دومی است. اختلاف امتیاز دو تیم در یک عدد باعث شده تا حساسیت این بازی به بالاترین حد خود برسد. مهران حاتمی، سرمربی پتروشیمی که تیمش تاکنون بدون باخت اجازه خودنمایی به هیچ حریفی را نداده، خوب می‌داند که اشتباه در این دیدار علاوه بر اینکه آمار خوب تیمش را خراب می‌کند، باعث از دست رفتن صدر جدول هم می‌شود، به‌خصوص اینکه پیروزی احتمالی نفت آبادان برابر پگاه تهران هم تیم سوم جدول رده‌بندی را به نزدیک‌ترین فاصله ممکن با پتروشیمی می‌رساند. بنابراین پرواضح است که حاتمی و تیمش امروز برای پیروزی در بازی بزرگ از هیچ تلاشی دریغ نمی‌کنند. در آن سوی میدان هم اوضاع چندان فرقی با طرف مقابل ندارد. میزبانی در بازی امروز بهترین فرصت برای شیمیدر است. مردان محمدرضا اسلامی نمی‌خواهند این فرصت طلایی را به راحتی از دست بدهند و صدر جدول را دودستی تقدیم پتروشیمی کنند. البته آنها به خوبی می‌دانند که قدرت پتروشیمی در داخل یا خارج از خانه تفاوت چندانی ندارد و این تیم همه جا و همیشه به دنبال کسب پیروزی و حفظ صدرنشینی است. تمامی این مسائل باعث می‌شود دیدار امروز بعدازظهر دو تیم به یک بازی بزرگ و حساس تبدیل شود. دیداری که هیچ کدام از طرفین پاپس نمی‌کشند و اصلا نمی‌خواهند بازنده این بازی باشند. در دیگر بازی مهم، نفت آبادان تیم سوم جدول رده‌بندی در تهران با پگاه دیدار می‌کند. شکست نفت در این بازی خیال تیم بازنده دیدار شیمیدر را راحت می‌کند، چراکه نفت با قبول شکست ۲۰ امتیازی باقی می‌ماند، اما پیروزی آنها و رسیدن به امتیاز ۲۳ زنگ خطر را برای بازنده بازی به صدا درمی‌آورد. در ادامه بازی‌ها؛ ذوب‌آهن در اصفهان با آویژه صنعت مشهد روبه‌رو می‌شود و رعد پدافند در دزفول از شهرداری گرگان پذیرایی می‌کند. نیروی زمینی هم این هفته استراحت دارد. در جدول رده‌بندی پتروشیمی با ۲۴ امتیاز صدرنشین است، شیمیدر ۲۳ امتیازی و نفت آبادان هم با ۲۰ امتیاز در تعقیب آنهاست.

ثقاب

تاول‌هایی که دیگر تحمل تبعیض را ندارند!

تبعیض‌ها بین فوتبال و سایر رشته‌ها آنقدر زیاد است که داد ملی‌پوشان تمام رشته‌های غیرفوتبالی را درآورده است. کافی است پای درددل آنها بنشینید تا متوجه شوید مدال‌آوران چگونه بی‌منت و با کمترین سطح توقع قله‌های افتخار را طی می‌کنند و در نهایت نیز خبری از تقدیر و تشکر نمی‌شود، چه برسد به پرداخت پاداش! در عوض وزارت ورزش و جوانان بدون معطلی همه تلاشش را می‌کند تا تمام گرفتاری‌های فوتبال را برطرف کند. بعد هم که همه نسبت به این تبعیض‌ها اعتراض می‌کنند، بعضی‌ها شاکی می‌شوند. در ادامه سلسله انتقادهای ورزشکاران مدال‌آور به این همه اجحاف تمام نشدنی، این‌بار پریسا احمدی ملی‌پوش رشته قایقرانی که مدال برنز بازی‌های آسیایی را به گردن آویخته، عکس تاول‌های دستش را منتشر کرد و نوشت: «برای باخت ۶ هزار دلار پاداش می‌دهند، اما برای مدال ما جایزه کم هم نصف می‌شود؟!»

یادداشت

شیوا نوروزی

بذل و بخشش به فوتبال مثلاً خصوصی زیان‌ده

شکست در جام ملت‌های آسیا واقعیت‌های زیادی را نمایان کرد. تا همین چند وقت پیش در فدراسیون فوتبال همه منکر کمک وزارت ورزش به این رشته پرهیاهو می‌شدند و حتی دلایل و مدارکی را نیز برای اثبات گفته‌هایشان ارائه می‌دادند، اما حالا که دست‌شان رو شده، آقایان راهی جز تأیید واریز بودجه دولتی به فوتبال پیدا نکرده‌اند.

داورزنی به عنوان دست راست وزیر ورزش و همان کسی که با یک چمدان پر از ارز دولتی به امارات رفت تا پاداش ملی‌پوشان را به خاطر دو برد در مرحله گروهی بپردازد، پرداخت ۲۷ میلیارد تومان و ۴/۵ میلیون دلار ارز به‌عنوان کمک به فوتبال را تأیید کرد. در ادامه اعتراف‌ها، معلوم شده که حضور تیم ملی در جام ملت‌های آسیا ۱۱ میلیارد تومان ناقابل برایمان آب خورده است. حالا که بحث پول‌های دولتی در فوتبال داغ شده، خیلی‌ها از پرداخت‌های بی‌رویه و خرج‌های سرسام‌آور برای این رشته ناکام و پرحاشیه انتقاد می‌کنند، هرچند که باید مشخص شود بودجه دولتی چطور با دستور مستقیم معاون اول رئیس‌جمهور به حساب فوتبال واریز شده، اما در این شرایط حواسمان باید به رو شدن دست مدیران فوتبال نیز باشد.

از آنجا که فیفا هرگونه مداخله و البته کمک دولت‌ها به فوتبال را قدغن کرده، در فدراسیون فوتبال، کوچک و بزرگ سال‌هاست که مدعی هستند این رشته هیچ پولی از دولت دریافت نمی‌کند و تمام هزینه‌های جاری آن از سوی اسپانسرها و حامیان غیردولتی تأمین می‌شود، اما افشاگری‌های اخیر واقعیت‌های زیادی را عیان کرد که نه مهدی تاج، نه کفاشیان و نه سایر مدیران در ساختمان سئول نمی‌توانند آنها را کتمان کنند. این افراد همان‌هایی هستند که در اظهارات و مصاحبه‌هایشان با قیافه‌های حق به جانب از خودکفایی فوتبال سخن گفته‌اند و از مدیریت منحصر به فردشان تعریف کرده‌اند. در حالی که حالا معلوم شده فدراسیون توانایی پرداخت پاداش ملی‌پوشان را نیز ندارد و برای این کار هم نیاز به کمک وزارت و دولت دارد. در وضعیت فعلی که تیم کی‌روش از جام ملت‌ها دست خالی برگشته و تنها ثمره حضور در این رقابت‌ها هدر رفتن میلیاردها تومان پول بوده باید از رئیس فدراسیون سؤال کنیم که چه زمانی در خصوص کمک‌های دولتی دریافت شده، پاسخ خواهد داد؟

سال‌هاست که فوتبال ایران لقب حرفه‌ای را یدک می‌کشد. این فوتبال باید در تمام این سال‌ها بدون بودجه دولتی اداره می‌شد، منتها هم ما و هم خود مدعیان خودکفایی خوب می‌دانیم که فوتبال ایران زیان‌ده است و نه‌تنها درآمدزایی نمی‌کند، بلکه هر سال مبالغ هنگفتی بر بدهی‌های گذشته‌اش می‌افزاید. با در نظر گرفتن این واقعیت باید اذعان کرد که بدون شک در این سال‌ها فدراسیون فوتبال بارها از کمک‌های دولتی استفاده کرده و هزینه اعلام شده از سوی داورزنی تنها یکی از این موارد است. قطعاً اگر در جام ملت‌ها موفق می‌شدیم وزارت مجبور به پرداخت پاداشی نجومی به اعضای تیم ملی می‌شد و آن وقت رقم اعلام شده به مراتب بالاتر می‌رفت.

بحث به وجود آمده هم از لحاظ اقتصادی برایمان اهمیت دارد و هم از لحاظ صادق نبودن مسئولان با مردم. گردش مالی در فوتبال نجومی است و با کل ورزش ایران هم قابل قیاس نیست، اما به همین اندازه نیز تعداد طرفداران این رشته زیاد است و مردم توجه دوچندانی به فوتبال دارند. در روزگاری که فشار اقتصادی بی‌داد می‌کند، چطور می‌توان از هواداران انتظار داشت نسبت به این بذل و بخشش‌های وزارت ورزش به فوتبال بی‌تفاوت باشند. البته جامعه ورزش نیز نسبت به این مسئله واکنش نشان داده، واکنشی بحق که از تبعیض‌های مسئولان نشئت می‌گیرد. کمک مالی به فوتبال از سوی مسئولان ارشد ورزش و دولت صورت گرفته، با این حساب نهادهای نظارتی و مسئول باید خیلی جدی این مسئله را پیگیری کنند و جدیت خود را در قبال این بذل و بخشش‌ها به مردم نشان دهند.

فوتبال اروپا

۳ رکورد لئو در یک بازی

بارسلونا در هفته بیست و دوم لالیگا برابر والنسیا ۲ - ۲ مساوی کرد. کاتالان‌ها در حالی که با دو گل از حریف خود عقب افتاده بود با دبل لیونل مسی نتیجه را جبران کردند. مهاجم آرژانتینی در این بازی چند رکورد به نام خود ثبت کرد؛ او توانست در ۹ بازی اخیر خود گلزنی کند. مسی گل نخست بارسلونا در مصاف با والنسیا را از روی نقطه پنالتی به ثمر رساند. او سومین بازیکنی است که در تاریخ لالیگا بیش از ۵۰ گل (از ۶۱ ضربه) از روی نقطه پنالتی به ثمر رسانده است. همچنین مسی در ۳۲ بازی رسمی خود برابر والنسیا رکورد ۲۷ گل را به ثبت رسانده است. تنها دو تیم هستند که مسی بیش از والنسیا دروازه‌شان را باز کرده است. او ۳۲ بار برابر سویا و ۲۸ بار برابر اتلتیکومادرید موفق به گلزنی شده است.

یوونتوس بهترین است

با وجود اینکه کریستیانو رونالدو در دیدار برابر پارما دو گل به ثمر رساند، اما در نهایت یوونتوس با تساوی ۳ - ۳ متوقف شد تا دو امتیاز ارزشمند خانگی را از دست بدهد. کریستیانو رونالدو، ستاره پرتغالی یووه بعد از این بازی تیمش را بهترین تیم جهان خواند: «خوشحالم که در این دیدار تأثیرگذار ظاهر شدم و دو گل به ثمر رساندم، اما از نتیجه راضی و خوشحال نیستم. همه دنیا بازی‌های یوونتوس را دنبال می‌کنند، چراکه بهترین است. ما بهترین تیم هستیم و آرامش خود را حفظ خواهیم کرد. اطمینان دارم که سالی بزرگ در انتظار ماست.»